
RUBRIEKTITEL

EERSTE COMMUNIE WOLFSDONK

Jij bent bij-zonder

Zoals bijen in een korf bijeen, zo waren we op 14 mei met velen verzameld in de Sint-Antoniuserk om eucharistie te vieren samen met de 11 Eerste Communicanten van Wolfsdonk. Het was een heerlijk geloofsfeest met een mooi verhaal, gebarenliedjes en ingetogen gebedsmomenten. De kinderen ontvingen de communie uit handen van zonepastoor Rudy na het onderstaand gebed te scanderen. We eindigden de viering met een Weesgegroet en een ontroerend dankmoment met een roosje voor papa en mama maar ook voor alle helpende handen, de leerkrachten juf Maartje en meester Giel, orgelist Rik en Jo, Mariette, nona José, de beide voorgangers. Een warm applaus was er voor catechisten Erna en Leo voor hun inzet het voorbije jaar en het vlekkeloos verloop van de viering. Onder een stralende zon werd er op het pleintje voor de kerk nog nagekaart en werden communieprentjes uitgewisseld. Moge deze viering voor alle aanwezigen en voor de communicanten in het bijzonder een vliegende start betekenen, net zoals bij de bijtjes.

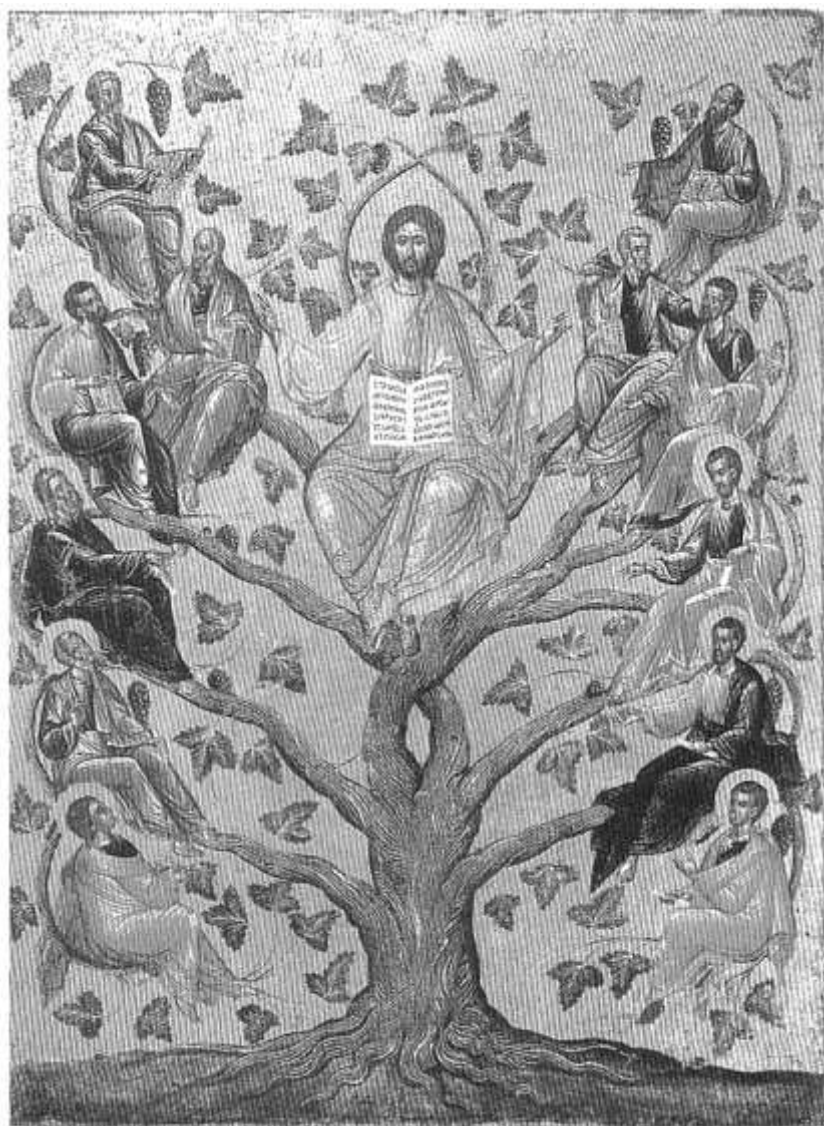
Want alleen God kan ons doen zweven.
Hij reikt ons vleugels van het hart aan.
De eerste keer aan tafel gaan
de eerste keer voor Jezus staan
en eten van dit heerlijk brood
dat mensen voedt in alle nood
de eerste keer hier en vandaag.
Ik doe dit echt ontzettend graag!
En hoop dat ik van nu voortaan
die weg van Jezus voort mag gaan.

Proficiat aan Fran, Mila, Ella, Vic, Lily, Rik, Noah, Viktor, Yalina-April, Louise, Noud, proficiat tevens
aan de (groot)ouders, meters en peters.
Bert, diaken

26 mei

Hemelvaart van de Heer

Hand 1,1-11 en Luc 24,46-53

Drieluik

Pasen, Hemelvaart en Pinksteren zijn drie belichtingen van een en hetzelfde groot feest: de
thuiskomst van Jezus van Nazareth in God, die Liefde is. Het uur waar Hij altijd over sprak, is het
gebeuren waaruit voor zijn leerlingen zal blijken dat door Jezus God zelf de wortels van alle kwaad

heeft vernietigd. Sindsdien hoeven wij niets meer te vrezen, maar worden we aangemaand in zijn spoor te leven. Hij komt ons tegemoet in zijn Geest.

Zo worden hemel en aarde; leven en eeuwigheid, God en mens met elkaar verbonden.

Zalige Hoogdag!

29 mei

Zevende Paaszondag

Joh 17,20-26

Uniformiteit

De kerken zijn al grotendeels leeggelopen; en schertsend hoor je al eens zeggen: 'de laatste doet het licht uit!' Ontkerstening is niet nieuw. Enkele uitzonderingen daargelaten, moet je al tot de 'ouderen' behoren om de gebruikelijke kerk- en evangelietaal min of meer te verstaan. Jongeren kennen zelfs die verhalen over Jezus niet. Kerkelijke hoogdagen zijn voor hen in eerste instantie welgekomen verlofdagen, meer niet; en doop- en communiefeesten zijn in hoofdzaak familiefeesten, noodzakelijkerwijze ingeleid door een ritus in de kerk.

Jezus heeft uitdrukkelijk gebeden, in de eerste plaats voor zijn leerlingen, en in het evangelie van vandaag ook voor allen die door 'hun' verkondiging in 'Hem' gaan geloven. In de eerste plaats 'voor zijn leerlingen'. Dat zijn wij in de mate waarin we ons laten boeien door die figuur van Jezus, en dat wij, als goede leerlingen, ons leven willen afstemmen op 'Zijn' manier van leven, zodat we steeds meer op Hem gaan gelijken. Vandaar dat we ook 'christenen' worden genoemd. Want wie 'Jezus' zegt, zegt meteen ook 'Christus', Gods gezalfde, die nu thuis is bij de Vader, die Hem toen naar ons heeft gestuurd om zijn waar gelaat aan de wereld te tonen: puur barmhartige Liefde.

Jezus bidt dat 'die goddelijke menslievendheid' ook af te lezen valt uit de levenswijze van zijn leerlingen. Zodat de mensen rondom kunnen ontdekken wie en hoe God is. Naast de vier geschreven evangeliën is er het 'levend evangelie' dat Hij nu met ons aan 't schrijven is, volledig uniform aan wat Hij heeft gezegd en gedaan. Wij moeten ons 'Jezus' als een kleed aantrekken, opdat de wereld in en door ons de liefde kan ontdekken, waarmee Hij ons heeft liefgehad. Zijn manier van leven moet ons uniform worden, gesneden op maat van Gods liefde, die in Jezus was.

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

HET DORP VAN SINT-ANTONIUS

Alfons Heylen vertelt over den Teut - deel 2 van 2

© Tekst: Erven Heylen, Rotselaar © Tekeningen: Kris Wollants

Zekere keer werd den Teut gedagvaard want een bosgarde van een paar uur verderop had hem betrappt en bijna te pakken gekregen. Hij dierf er bijna een eed op doen dat het den Teut was die toch weer geschapteerd was. De gendarmen brachten het bericht dat hij maar al te goed kende. Commentaar gaf hij niet: hij dacht ernstig na.

's Namiddags trok hij naar het dorp tot bij de schoolmeester-koster-winkelier. Niet te verwonderen dat die cumularde een pitteleer had en een hoge hoed met wat erbij hoorde, tot en met een gouden uurwerk en dito keten. In een klein achterplaatsje naast de keuken werd er lang en heimelijk gepraat en 't een en 't ander geregeld. Niemand in het dorp herkende enkele dagen nadien het fijne heerschap dat, gladgeschoren en opgetuigd als een Baas Ganzendonk, naar Leuven trok. De mensen staken de koppen buiten, bekeken elkaar en wisselden vraagtekens. Wie zou dat wel kunnen zijn? Misschien wel een volksvertegenwoordiger, fezelde iemand. Die heeft zeker op de pastorij gelogeerd! Wat zou daar zoal kunnen besproken zijn? De veronderstellingen gingen hun gang ... misschien zouden ze nu in 't dorp wel spoedig een steenweg krijgen! Enkelen begonnen al compassie te krijgen omdat die 'hoge Ome' zo maar te voet door het karrespoor taffelde. Daar hoorde toch minstens een voiture bij!

Den Teut kwam goed op tijd te Leuven toe en toen zijn geval voorkwam stond hij daar in al z'n glorie. De koster had hem voor het vertrek nog wat manieren bijgebracht in verband met de aan te nemen houding in zo'n omstandigheden en met zo'n rijkemanskostuum. *'Zoveel mogelijk uw mond houden, Teut!! Uw gebaren en manieren moeten het doen!'*

Met waardige blik, buik en horlogeketen even vooruit, gaf den Teut zijn dagement af en wachtte. De juge vroeg de boswachter of hij die persoon herkende als zijnde de dader van het door hem vastgestelde jachtmisdrijf. Kunt ge zo al raden! Die man wist niet wat voor wesp hem gestoken had. Hij had den Teut wel ooit gezien maar dan met gelapte zip en broek, een zware stoppelbaard, de ene kaak wat boller vanwege de eeuwige sik die erachter zat en boven dat allemaal een scheefgetrokken klak ... Ja, zo'n beeld was hem niet vreemd. Maar die fijne meneer! Dat was zeker de stroper niet die hij bedoeld had. *'Nee, meneer de zjuge, die man ken ik niet, het is alvast een vergissing!'* En alles bleef bij dit abuus.

't Gebeurde wel, af en toe, dat ze een vos levend te pakken kregen in zijn hol op de Groefheuvel. Dit betekende dan weer een speciale bron van inkomsten. Want heel het dorp was bang voor de vossen die de hoenderhokken teisterden. Talrijk waren de hutbewonere die, bij het afdreunen van de litanie van alle heiligen deze rovers hun rechtmatige plaats gaven tussen pest, oorlog en hongersnood. Vossen konden rampzalig huishouden onder het pluimvee. Wat werd er al niet uitgedacht om die rovers op veilige afstand te houden, zoals: de haan een kleine alarmbel rond de nek snoeren; op uur en tijd achter de woonsten een hels lawaai maken of met stoofpotdeksels staan kletteren; de honden doen blaffen; kloppachten houden ...

't Was al boter aan de galg! Reintje Vos lag te wachten in een houtkant of onder een dichte doornstruik, liet al dat rumoer zalig over zich heen glijden, en sloeg toch zijn slag naargelang de gelegenheid bij dag of bij nacht.

Mijn vader (*Meester Jan Baptist Heylen*) herinnerde zich nog hoe den Teut en de Wizze, met zo's

gevangen reinaert tussen twee touwen vastgesnoerd, heel het dorp en de gehuchten afrotsten terwijl ze zongen: 'Eieren voor deze vos of we laten hem los! Bij de doodarme lui drongen ze niet aan, maar de welstellende boerkes moesten voor de sukkelaars bijgeven. Ze hadden natuurlijk een grote korf bij en die was bij het beëindigen van de vertoning goed gevuld.

Op een zondagvoormiddag ging den Teut tegen de Blauberg aan z'n stroppen nakijken. Dat was dicht bij de deur en de plaatselijke jachtwachter kende hem maar al te goed. Toch wandelde hij er rustig op af. In de stille bossen hing de felle warmte te hijgen. De dennennaalden kraakten van de droogte. En den Teut had zich misrekend, maar dat wist hij niet. Deze keer, tegen alle gewoonten in, zat Soo de boswachter niet in de hoogmis. Die had op z'n zaterdagse ronde enkele strikken gevonden. Hij schoot een konijn, en 's zondags heel vroeg lei hij dat beestje in een van de stroppen. En daarna maar geduldig liggen wachten. Den Teut had z'n ronde bijna beëindigd toen hij het stuk wild zal liggen. Zeer voorzichtig in zijn vak, keek hij heimelijk toe terwijl hij voortdrentelde. Alles scheen normaal, toch ging hij er niet aanstonds op af en wandelde nog wat rond in de buurt. Niets verdachts! Alleen het schurend geknabbel van een eekhorentje en verderop het gelach van een ekster. Zonder argwaan bukte hij zich om de buit los te maken en op dat moment sprong de boswachter van ergens uit een troffel dichte dennetjes. Maar sneller nog sprong den Teut: hij vloog! Nog hoorde hij roepen: *'Loop u niet dood, Teut!'* Maar hij ijldde verder. Hij hoorde hoe het halftien sloeg op de toren van Blauberg. Nu begon te Wolfsdonk de hoogmis. In een recordtijd van vijf minuten kwam hij langs een veldweg het dorp binnengestormd. De hoofdstraat lag stil en leeg. Voorzichtig schoof hij het klokkenhuis binnen dat, zoals bijna elke zondag, stampvol stond. Jaar in, jaar uit had men al geprobeerd die klanten verder in de kerk te krijgen, maar 't was al boter aan de galg. Ze bleven er, elke zondag weer opnieuw! De oude pastoor stapte de preekstoel op en den Teut duwde een paar kennissen in de rug. Toen die omkeken gaf hij een teken: het koninklijk gebaar van een hand die een borrel naar binnen wipt. Zoiets begrijpt Jan en alleman en één na één schoven ze het klokkenhuis uit. Dat gebeurde zo trouwens bijna elke week. De tollenaars van onder de toren wisten met dat zondagssermoen geen weg. 't Was ook niet voor hen dat de pastoor z'n preek hield. Hij richtte zijn pijlen veeleer tegen de welstellenden die het aandurfdn een halve cent, of hoogstens één cent, in de schaal te leggen als bewijs van hun naastenliefde of van hun steun voor de arme parochiekerk. Ze durfdn zelfs met een breed gebaar hun oude koperstukjes uit den tijd van de Oostenrijkers en Hollanders in het offermandje van de hand doen. Dit wekelijks sermoen gaf ruim de tijd om even, vlak tegenover de kerk 'bij Baas Jan' een borrel te pakken (ze noemden dat *nen dikkop, nen Hasselt* of doodgewoon *ene van 't stoopke*). Ze gingen dus en den Teut trakteerde. Na hem gaf Betties Habbernak nog een rondje en toen zei Baas Jan: *'Manne, 't is tijd, 't sermoen is afgelopen'*. Want zo was die waard nu eenmaal. Dat ze het sermoen verspeelden voor nen dikkop, tot daar – een herbergier moet ook leven –, maar effenaf geen mis, dat wilde hij niet *op z'n konsjense!* Voor framassons hield hij geen herberg!

En zo was den Teut die zondag te Wolfsdonk in de hoogmis van half tien geweest. Een half dozijn getuigen! 't Was vernietigend voor het proces-verbaal dat Soo de boswachter had opgesteld: 'Heden, zondag 11 juli, ik, jachtwachter van de graaf, op dienstronde, heb betrapt om halftien in de voormiddag, bij het vangen van een konijn op het grafelijk domein, de genaamde Jan Baptist ... alias den Teut ...'

In die week natuurlijk geloop van rijkswachters en ondervraging van getuigen: *'En we weten het veel te goed, commandant, want we zijn met hem, onder het sermoen, bij Baas Jan nog ene van 't stoopke gaan drinken'*. De zaak verhuisde naar de scheurmand want den Teut kon toch niet in de hoogmis zijn en tegelijkertijd aan 't stropen op de Blauberg!

Hoe dikwijls heeft hij al de jaren nadien dit verhaal verteld en telkens overtuigend beëindigd: *'Nooit in m'n leven heb ik nog zo gelopen om in de kerk te zijn bij ons Heer en bij St.-Antonius, onze patroon van de varkens ... en van de hopeloze, uitzichtloze gevallen. En ge ziet het! Mij moeten ze niet proberen wijs te maken dat die mannen boven tegen de kerkpilaren niet kunnen helpen! Als ze maar willen!'*

Een meester in het stropersvak, heel zeker, maar ook een straffe verteller. Wie hem 's avonds bij het haardvuur kreeg, bleef – hoe moe gewerkt ook – klaar wakker. Viel het gesprek op spoken en heksen dan was hij in zijn element. Wat had hij niet meegemaakt op zijn nachtelijke zwerftochten! Hoeveel

weerwolven had hij bezworen en hoeveel reuzendwaallichten zien opstijgen uit de moerassen en kwachten! En Klodde met z'n hacht! Zei hij dan: *'Er zijn er veel die hem 's avonds gehoord hebben als hij met z'n ketens rammelde, maar ik heb hem meer dan eens in levenden lijve gezien! En zwarte katten, machtig veel! Wat ik niet begrijp is het feit dat grote mensen de schrik om het hart slaat en dat ze zich kapot lopen om eraan te ontsnappen. Wanneer ge dat gespuis aanpakt zoals het hoort, hebben ze geen macht over u.'*

De remedie om een heks lam te leggen was, volgens zijn ervaring, doodgemakkelijk: *'Als er zo een bezig is om u te beheksen door een onnozele klopp op schouder of rug, moet ge ervoor zorgen dat ge hoger klopt dan die feeks en ze zal snel verdwijnen. En Klodde! Of ne weerwolf! Mensen toch! Niet op de loop gaan, niet beginnen moord en brand te roepen want dan komen er al maar meer bij. Het Paterke van Postel heeft me de echte afweertruk geleerd. Met die alomgekende geestenbezweerder heb ik eens een lang gesprek gehad over al die geheimzinnige klanten. Het was in m'n felle jaren toen ik nog op strooptocht ging, ver de Kempen in. Ik zat wat uit te rusten tegen een afgelegen boskant en daar kwam die stokoude pater voorbij gebrevierd. Een vriendelijk manneke! 't Een woord bracht het ander mee en ik vroeg hem of zijn bezweringen allemaal in dat kerkboekje stonden en of hij me die trukken niet kon aanleren. Ik stelde hem eerst gerust door uit te leggen hoe ver ik van huis was en dat hij dus geen concurrentie hoefde te vrezen! Glimlachend kwam hij wat dichterbij en vertelde dat er niet veel kennis aan te pas kwam. Ik diende maar één enkel zinnetje te onthouden dat ik bij elk rankonter duidelijk en zonder vrees moest uitspreken: 'Zijde van God, sprekt, of zijde van den duvel, verrekt! Ik heb die pater geweldig bedankt en bij mijn terugtocht naar huis wel duizend keer die bezwering herhaald want ik was bang ze onderweg te vergeten. Bij m'n thuiskomst heb ik ons Rezien direct gevraagd het op papier te zetten want ik ben ongeletterd. En van toen af, mensen, bestaan er voor mij geen spoken meer. Ze verdwijnen in rook en solferreuk.'*

Ja, den Teut die heeft nogal wat meegemaakt. Maar ook voor hem kwam de tijd dat de periode van 'storm en drang' voorbij was. Wanneer hij, in zijn oude dag, gelukkig met zijn herinneringen, voor zijn hut in een kladderke zon zat te mijmeren, lag er een tevreden plooi rond de mond en men kon het zo van z'n verweerd gelaat aflezen dat het allemaal goed was. Toen hij niet meer naar de kerk kon – de tijd van het klokkenhuis en van de druppels bij Baas Jan was al lang voorbij – ging de pastoor hem eens bezoeken. Men heeft het wel nooit kunnen uitmaken wie er dan het meest tevreden was; den Teut die vertelde of de pastoor die monkelend luisterde.

't Gebeurde dat de parochieherder binnenkwam: *'Rezien, waar zit ellen Teut?' – 'He lei mee sen luie klone oep de schelft. Als ge tem moet hemme, 't es last de stal en dan de liër oep.'* De pastoor ging dan de stal binnen, trok de mekkerende geit even aan heur baardje en kroop de ladder op. Daar in het hooi onder het strooien dak werd er heel wat levenswijsheid uitgewisseld. Het was er stil en daar ze hooggezeten waren, vlak onder een glazen pan, kon de pastoor den Teut gemakkelijk uitleggen langs waar hij later de hemel binnen kon ...

Bier en wijngilde

't Alternatief

&

Landelijke gilden Langdorp & Wolfsdonk

Organiseren op zondag 29 mei 2022 hun

5^{de}

Bierwandeling

Vrij vertrek tussen 13 en 15 uur aan

Parochiezaal "Gijmel"

Hombergstraat 2—3201 Aarschot

Keuze tussen 2 afstanden ± 6 of ± 10 Km.

Inschrijven ter plaatse

± 6 Km. 4 proevertjes € 7

± 10 Km. 6 proevertjes € 10

BROOD & BANKET
GIELIS

RONDE WERELD IN AVERBODE

Wat mag je verwachten?

De abdij van Averbode en Het Moment, het belevingscentrum van de abdij, dagen op **zaterdag 28 mei** iedereen uit voor een wandeling of fietstocht ten voordele van Rikolto.

Je kan kiezen tussen:

Wandelen

De favoriete wandeling van abt Marc (8 km): ook op maat van families

Fietsen

Op de trappers met broeder Eric: fietstocht van 48 km langs abdijen en kastelen

Praktisch

Je kan **gratis inschrijven** en hebt ook recht op een welkomstpakket met onder andere een Rikolto lepel en versnaperingen van de Averbode producten.

We vragen van elke deelnemer een minimale bijdrage van € 40,00 voor de projecten van Rikolto (families tellen als één deelnemer). We moedigen jullie ook aan om sponsors te zoeken en jullie kilometers te laten sponsoren voor Rikolto. Hiervoor kan je een eigen actiepagina aanmaken.

Rikolto zorgt die dag vanaf 09.30 u. voor een onthaal door vrijwilligers in Het Moment en dit aan de abdijtafels die de abdij verkoopt ten voordele van Rikolto. Hier kan je kennismaken met dit sociale en ecologische project, ontvang je het welkomstpakket en de uitgestippelde wandeling of fietstocht.

Interesse? Schrijf je dan snel in!

<https://www.rikolto.be/nl/doe-mee/ronddewereld/ronddewereld-event-averbode>

PAROCHIAAL NIEUWS

LANGDORP – WOLFSDONK - GIJMEL

SAMANA LANGDORP – WOLFSDONK EN GIJMEL

Op onze uitnodiging stond : Omdat wij het fijn vinden om samen te werken, organiseren. Samana Langdorp Wolfsdonk en Gijmel een gezellig samenzijn voor al hun leden in parochiezaal van de Gijmel

.
Dat het voor velen de eerste keer was om terug samen te zijn konden we merken aan de belangstelling. Met ruim 90 waren we en sommigen waren al heel vroeg op post .

De zaal was mooi versierd met de vlaggen van de drie afdelingen .

En daar verscheen dan de man met een verrassingsoptreden: Jan Wijnants uit Wezemaal. Hij had een draaiorgel en een mondharmonica bij.

Met zijn muziek nam hij ons mee naar de tijd van vroeger...en dat sommigen graag gedanst hebben en nog kunnen dansen was een plezier om te zien .

Bij een samenzijn hoort ook lekker eten en drinken daar werd door de vrijwilligers van de drie afdelingen voor gezorgd. Vooral het reuzegebak deed ons watertanden .

Toen het einde naderde hoorden we langs alle kanten zeggen: We hebben een aangename namiddag gehad en we zijn ook lekker bijgepraat .

WIJZIGING VIERINGEN

Donderdag 26 mei-Hemelvaartdag:

De viering om 09.30 u. wordt geschrapt en vervangen door de openluchtmis aan de Dopkesboom om 19.00 u.

Iedereen van harte welkom:

- om 18.45 u. aan de kerk om 'in stoet' te gaan

of

-om 19.00 u aan de Dopkesboom

Zondag 12 juni

De viering om 09.30 u. wordt geschrapt en vervangen en vervangen door een feestelijke viering om 11.00 u. ter gelegenheid van '100 jaar FERM'

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borght (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

VIERINGEN

GIJMEL

Woensdag 25 mei : Eucharistieviering om 18.00 u.

Zaterdag 28 mei: Gebedsdienst om 18.00 u

-Alfons Tielemans, Jgt. Anna Weckhuyzen en Lutgarde Rutten

-Julien Broos, familie Broos-Spilsteysn, familie Van Der Borgh-Van Ouytsel

WOLFSDONK

Donderdag 26 mei: Hemelvaart- Openluchtmis aan de 'Dopkesboom' om 19.00 u.

(bij slecht weer gaat de viering in de kerk door)

Zondag 29 mei : Gebedsdienst om 09.30 u.

-Lea Verbraeken vanwege de geburen

-Emile Vandeschoot en Maria Alaerts, Louis Alaerts en Maria Andries

LANGDORP

Geen vieringen

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14